

hold til kassedamer. Det kan være, det er det, der er årsagen.

Et andet eksempel er skattestoppet, hvor loftet over ejendomsværdiskatten koster i nærheden af 1 mia. kr. De penge kommer folk i villaer og ejerlejligheder til gode, men på vidt forskellig vis. Beregninger har vist, at de 10 pct. af de rigeste får en besparelse på i alt 322 mio. kr. eller en tredjedel af kagen, mens de 10 pct. med de laveste indtægter kun scorer 17 mio. kr. på skattestoppet.

De penge kradses hjem bl.a. ved at skære 750 mio. kr. i byfornyelsen, som rammer folk i nedslidte og belastede kvarterer og gennem indførelse af brugerbetaling og nedskæringer på voksenuddannelse og arbejdsmiljø.

Der er gennemført en række skattelettelser for erhvervslivet, regeringen har gjort indbetalinger til sygeforsikringer skattefrie. Det betyder med andre ord, at vi alle sammen nu er med til at betale for, at privilegerede grupper får mulighed for at springe ventelisterne over.

De ekstra penge til sundhed og ældre er målrettet mod betaling for behandlinger på private sygehuse og til at sikre øget anvendelse af udlicitering og privatisering. Således ser vi nu salg af sygehuse og nedlæggelse af sygehuse og sygehusafdelinger som et tilbagevendende fænomen i adskillige amter.

I langt over halvdelen af kommunerne er der sket forringelser på daginstitutionsområdet samtidig med, at der mange steder er set store prisstigninger. Børnefamilierne er derfor med til at betale for det skattestop, som entydigt giver flest penge til de rigeste danskere og til skattelettelser for erhvervslivet.

Det er da også karakteristisk for denne finanslov, at næsten alle de skridt, der tages, selv om mange af dem er ganske små, går i den samme retning. Sådan er det også med de store forlig, som regeringen har indgået med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti.

På arbejdsmarkedsområdet har man indgået forlig, hvor ydelserne nedsættes for de grupper, som har de dårligste økonomiske vilkår i Danmark. Kontanthjælpen sættes ned, mange tusinder af familier skal i fremtiden leve for 1.000 kr. mindre om måneden.

Kl. 23.00

Presset på de arbejdsløse bliver jo så endnu mere usympatisk på et tidspunkt, hvor arbejdsløsheden stiger, da intet tyder på, at arbejdsløsheden umiddelbart vil falde. Udviklingen i

Tyskland og andre vigtige samhandelspartnere peger snarere i den modsatte retning.

Derfor virker tankegangen om, at forringelser for de arbejdsløse skulle føre til øget beskæftigelse, mest af alt som en verdensfjern teoretisk og økonomisk overvejelse, som desværre får meget alvorlige sociale og økonomiske konsekvenser for en række mennesker. Vi ser det forlig som ren klassepolitik vendt imod de fattige.

Desværre er det ikke første gang, at Socialdemokraterne medvirker til arbejdsmarkedspolitiske forlig, som er direkte vendt imod de arbejdsløse. 1990'erne var fyldt med sådanne forlig, som har ført til, at mange arbejdsløse i dag tvinges til at arbejde uden at få ordentlig løn for det eller sendes i fuldstændig meningsløs aktivering.

De store humanister i Det Radikale Venstre har sat et særlig beskidt fingeraftryk i det forlig, da de har sikret, at de sparede midler på kontanthjælpen skal bruges til skattelettelser, som primært kommer bedrestillede lønmodtagere til gode.

Den stigende arbejdsløshed truer med at undergrave den sidste gnist af økonomisk realisme i regeringens politik. Det er jo netop baseret på stigende beskæftigelse, og det er der jo ikke noget, der tyder på i dag.

Netop derfor har jeg gennem en række spørgsmål til finansministeren forsøgt at få svar på, hvordan han forventer, at de lovede skattelettelser på personbeskatningen skal finansieres. Svarene har ikke givet meget klarhed, og i dag må vi nok forvente, at det vil ske gennem en nedsættelse af ydelserne til de særlig udvalgte grupper og ved salg af statslig ejendom, som f.eks. TV 2 og DONG.

Det falder jo også i meget god forlængelse af det ideologiske grundlag, som denne her regering indtil videre har regeret på baggrund af, og den situation gør det også mere forståeligt, hvorfor forskellige folketingsmedlemmer fra Venstre er begyndt at tale om at udskrive et valg allerede i 2004.

Regeringens finanslovsforslag for 2003 ligger altså i naturlig forlængelse af finansloven for 2002. Den liberalistiske vision står klar: Erhvervslivet skal tjene flere penge, de rige skal blive rigere. Derfor forringes kontrollen af arbejdsgiverne, derfor forringes miljøet, derfor slipper de rige billigere i skat, og derfor skal der fyres ansatte i skattevæsenet, så det bliver nemmere at snyde i skat. 1,7 mia. kr. reklamerer regeringen åbenlyst med at give til den uhæderli-